

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sanctorvm Qvinqvaginta Ivris-Peritorvm Elogia

Roberti, Johannes

Leodii, 1632

B. Wolbodo Episcopvs Leodiensis, Flander.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45032

B. WOLBODO
 EPISCOPVS LEODIENSIS,
 FLANDER.

ASSERTIO IURISPER.

Meyerus lib. 2. Annal.

anno M. X X.

*Diuus VVOLBODO — Sacerdos Henrici
 Augusti, ac Regni CANCELLARIUS.
 Chronicon magnum Belgicum fuisse
 asserit DOCTOREM IURIS.*

Non defuisse Ecclesiæ nostræ Leo-
 diensi *Sanctos Iurisperitos* probat S.
 HVBERTVS, primus Episcopus, quem
 suprâ suo loco posuimus : probat etiam
 Beatus hic VVOLBODO, ab illo deci-
 mus nonus. Huius vitam legere licet a-
 pud Chapeauillum, tom. I. ab Anselmo,
 Leodiensi Canonico conscriptam. Ex
 quo, & Meyeri Annalibus ista pauca
 hausi. Ergo ista Meyerus :

*Diuus VVolbodo, veterum adhuc Episco-
 porum emulatus sanctimoniam ; inter Hen-
 ricum Casarem, atque Heribertum Pontifi-
 cem*

cem Agrippinensium, pacem fecit, annoq;
 M. XXI. XI. Kal. Maias pretiosâ morte vi-
 tam commutavit. Situs est Leodij in septo
 Diui Laurentij. Maternum traxit genus (vt
 tradunt) ex domo clarissimorum Principum
 Flandriæ. nam Gothofredi Ducis Montani e-
 rat Filius, ex Iohannâ Filiâ Comitis Flandriæ
 Balduini Iunioris, Monachus Stabulaunicus,
 Decanus Ecclesiæ Traiectensis in Frisiâ, Sa-
 cerdos Henrici Augusti (Est hic S. Henri-
 cus, cuius vxor S. Kunegundis, vterque
 in coniugio Virgo) ac Regni Cancellarius,
 Leodiensis ad postremum Episcopus.

Tanto ardore orasse traditur, vt continen-
 ti poplitum flexione grandes genibus obduxe-
 rit callos. Frigoris, vigilia, inedia, aded pa-
 tiens, vt asperâ sæpè hyeme, nudis pedibus in
 templis pernoctaret. Maximus egenorum a-
 mator, & adiutor. Vir antiquâ fide, & vir-
 tute, magnâ eruditione, perspicaci ingenio,
 ac gyganteâ, vt ferunt, staturâ. Hæc om-
 nia, Meyerus. Ex Anselmo verò ista;
 quæ refero, partim illius, partim meis
 verbis:

Sacram Scripturam, non modò lecti-
 tabat

tabat assiduè, sed & ipsemet (ô occupationem Sancto Pontifice dignam!) diligenter docebat.

Ieiunio paschi videbatur, potiùs, quàm cibo: qui vbi sumendus erat, ex appositis vilissima quæque esitabat: lautiora pauperibus distribui iubebat.

Cùm accideret, nihil restare, quod mendicis largiretur, tapetia, aliamvè Ecclesiæ supellectilem vel donabat, vel commodabat, donec ab œconomo redimerentur.

Illud planè memoriâ, & imitatione dignissimum. Nescio, quâ de causâ offensus Imperator, VVolbodoni minus se pacatum exhibebat. Eum cum placandum vir sanctus iudicaret; pecunias alicunde colligens, Coloniam properabat oblaturus. Sed pauperum memor, Cur non potius, inquit, pauperum parentem, cæli Regem, beneuolum nobis reddamus? quo utique conciliato, etiam mortalis Imperatoris gratiam sperare liceat, cum cor Regis in manu DEI sit. Et cum dicto, quidquid argenti collegerat,

rat,

rat, in egenos nocte erogauit. Mira omnino est vis virtutis, mirus splendor. Imperator, qui pecuniam auidus (fama afferri vulgauerat) expectabat, vbi sancti Episcopi factum audiuit; adeò non ægrè tulit, vt vltro etiam collaudaret: & *ex splendido illo sui contemptu, vnde amplius eum laudaret, inuenerit.*

Neque contentus VVolbodo, Cæsaris sibi gratiam conciliasse; Sancto etiam Heriberto, Coloniensi Archiepiscopo in re simili, operam dedit: & eo quidem successu, vt cum eum Imperator iniurijs multis indignè affecisset: monente B. VVolbodone, supplex illi fieret, & à Sanctissimo Antistite veniam postularet.

His, alijsque pietatis studijs immorans, cælo iam maturus, à S. Laurentio de imminente corporis dissolutione admonitus, paulò post cum eo ad illum migravit, æternum victurus, cui vterque vitam, mortemque suam consecrauerat.

Id accidit, vt suprâ tetigi, anno 1021. 21. April.

S. LIET-